

Abstrakt

Diplomová práce je zaměřena na sémiotické aspekty tlumočnického zápisu, a to zejména na proces semiózy a faktory ovlivňující tlumočnickovo pojetí svých poznámek. V první kapitole jsou vysvětleny základní rysy zápisu, aby ve zbytku práce mohly být pojednány jeho sémiotické vlastnosti. Ve druhé kapitole je tlumočnický zápis jakožto specifický sémiotický systém stručně rozebrán v souvislosti s Peirceovou druhou trichotomií znaků (příčemž jsou uvedeny příklady ikonů, indexů a symbolů) a s jejich funkcí, produktivitou a prostorovým rozložením. Po tomto všeobecném uvedení do problematiky jsou ve třetí kapitole představeny hlavní teoretické přístupy k technice tlumočnického zápisu (s důrazem na ženevskou a heidelberskou školu), a to včetně jazykových otázek a přístupu ke znakům zápisu. Jelikož je důraz kladen na proces semiózy (chápání znaků tlumočnický, vytváření znaků v souladu se smyslem projevu a hledání motivace tlumočnicků při volbě konkrétních znaků a jejich podoby), je uveden výčet základních osvědčených postupů a znaků. Znaky jsou rovněž analyzovány podle jejich původu a možností dalšího rozšíření (skládáním, odvozováním apod.). Čtvrtá kapitola se věnuje individuálnímu charakteru zápisu v závislosti na osobních a situačních faktorech a zde se opírá zejména o tvrzení a závěry empirických pozorování a experimentů. Je doplněna o vlastní experiment týkající se ustálenosti či nejednotnosti v metodě zápisu u jednotlivců.